

Προς την Αρχή Διασφάλισης του Απορρήτου των Επικοινωνιών (Α.Δ.Α.Ε.)
ΑΙΤΗΜΑ ΕΛΕΓΧΟΥ ΚΑΙ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΟΣ

Της **Ελένης Τουλουπάκη** του Χαραλάμπους, Αντεισαγγελέα Εφετών Αθηνών, κατοίκου Αθηνών και στην οδό Λεμπέση, αριθμός 5-7, γεννηθείσα στην Αθήνα την 25-1-1965, κατόχου του με αριθμό ΑΚ 802133 Δελτίου Αστυνομικής Ταυτότητας, που εξεδόθη την 19-11-2013 από το Α.Τ. Νέου Κόσμου, με Α.Φ.Μ. 043943493/Δ.Ο.Υ. Α' Αθηνών.

I. Είμαι κάτοχος και **αποκλειστικός χρήστης** του αριθμού κινητής τηλεφωνίας **6944672383**. Επιπλέον είμαι κάτοχος και χρήστης του αριθμού σταθερής τηλεφωνίας **2130350155**. Πάροχος υπηρεσιών τηλεφωνίας για τον τηλεφωνικό αριθμό κινητής τηλεφωνίας είναι η εταιρεία «**COSMOTE A.E.**» και για τον αριθμό σταθερής τηλεφωνίας είναι η εταιρεία «**ΟΤΕ A.E.**».

II. ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Είμαι Αντεισαγγελέας Εφετών Αθηνών. Μετά την εκπαίδευσή μου στην Εθνική Σχολή Δικαστικών Λειτουργών το 1998 εισήχθην στο Εισαγγελικό Σώμα και από τότε υπηρετώ αρχικώς ως Εισαγγελέας Πρωτοδικών και εν συνεχεία ως Αντεισαγγελέας Εφετών. Τον Απρίλιο 2017 ορίσθηκα από το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο Πολιτικής και Ποινικής Δικαιοσύνης (με πλειοψηφία 10-1) Εισαγγελέας Εγκλημάτων Διαφθοράς Αθηνών. Σε αυτή τη θέση επελέγην λόγω της εξειδικευμένης εμπειρίας μου σε πολύπλοκες υποθέσεις οικονομικού εγκλήματος, όπως λ.χ. στην υπόθεση διασπάθισης δημοσίου χρήματος στον Ο.Τ.Ε., στην υπόθεση της Αττικής Οδού, στην έρευνα στην εταιρεία δημοσκοπήσεων AGB, στην υπόθεση των εξοπλιστικών συμβάσεων για την προμήθεια των συστημάτων TOR-M1 K και TPQ, καθώς και λόγω της θητείας μου στο Τμήμα Εισαγγελέων Οικονομικού Εγκλήματος και του χειρισμού σημαντικών υποθέσεων φοροδιαφυγής, όπως λ.χ. της λίστας Λαγκάρντ-Φαλιτσιανί και της λίστας Μπόργιανς. Τον Απρίλιο 2019 το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο Πολιτικής και Ποινικής Δικαιοσύνης (με πλειοψηφία 8-3) ανανέωσε τη θητεία μου στην Εισαγγελία κατά της Διαφθοράς, καθόσον έκρινε ότι ανταποκρίθηκα επιτυχώς στο έργο του Εισαγγελέα Εγκλημάτων Διαφθοράς και επέδειξα ζήλο και φιλοπονία κατά την εκτέλεση αυτών των ειδικών καθηκόντων μου. Ειδικότερον το Ανώτατο Δικαστικό

Συμβούλιο έκρινε ότι κατά τη διάρκεια της θητείας μου στην Εισαγγελία κατά της Διαφθοράς επιτέλεσα σημαντικό έργο, χειρίσθηκα πολλές πολύπλοκες υποθέσεις, οργάνωσα αποτελεσματικώς τη λειτουργία των υπηρεσιών του Γραφείου του Εισαγγελέα Εγκλημάτων Διαφθοράς και συνεργάστηκα αψόγως τόσο με τους εισαγγελικούς λειτουργούς όσο και με τα λοιπά υπηρεσιακά στελέχη.

Την **18-4-2017** ανέλαβα καθήκοντα Εισαγγελέως Καταπολέμησης της Διαφθοράς. Ήδη από την **14-12-2016** είχε σχηματισθεί η **με στοιχεία Α.Β.Μ.: ΕΔ 2016/373** ποινική δικογραφία και διενεργείτο Προκαταρκτική Εξέταση από την απελθούσα Εισαγγελέα Εγκλημάτων Διαφθοράς, κ. Ε. Ράϊκου, για τη διακρίβωση τέλεσης εγκλημάτων κατά τη διαδικασία έγκρισης, τιμολόγησης, αποζημίωσης και συνταγογράφησης φαρμακευτικών σκευασμάτων της «Νοβάρτις Ελλάς ΑΕΒΕ» για το χρονικό διάστημα από το 2006 έως το 2015. Στο πλαίσιο της υπ' εμού διενεργηθείσης Προκαταρκτικής Εξέτασης διεπιστώθη τόσο από καταθέσεις προστατευόμενων μαρτύρων όσο και από Πληροφοριακά Σημειώματα του Ομοσπονδιακού Γραφείου Ερευνών (FBI) του Υπουργείου Δικαιοσύνης των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής η εμπλοκή δέκα πολιτικών προσώπων, που διετέλεσαν μέλη της Κυβέρνησης ή Υφυπουργοί, σε κακουργηματικές πράξεις, που τελέστηκαν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους. Μετά τις ως άνω διαπιστώσεις συνέταξα τη **με αριθμό 268/5-2-2018** Αναφορά μου, την οποία και υπέβαλα στην κ. Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, προκειμένου να διαβιβάσει μέρος της με **Α.Β.Μ.: ΕΔ 2016/373** ποινικής δικογραφίας της «Νοβάρτις Ελλάς ΑΕΒΕ» στον Πρόεδρο της Βουλής κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 86 Σ καθώς και των άρθρων 1 και 4 Ν. 3126/2003.

Μετά την υποβολή μέρους της με **Α.Β.Μ.: ΕΔ 2016/373** ποινικής δικογραφίας της «Νοβάρτις Ελλάς ΑΕΒΕ», που αφορούσε την εμπλοκή των δέκα πολιτικών προσώπων, στον Πρόεδρο της Βουλής ξεκίνησε η ανελέητη στοχοποίησή μου από διερευνώμενα πολιτικά πρόσωπα, η οποία εκδηλώθηκε με δηλώσεις σε μέσα μαζικής ενημέρωσης καθώς και με την υποβολή μηνύσεων σε βάρος μου. Συγκεκριμένως υπεβλήθησαν σε βάρος μου: **α)** η από **15-2-2018** Μήνυση – Έγκληση του Βουλευτή Μεσσηνίας και πρώην Πρωθυπουργού, κ. Αντώνη Κ. Σαμαρά, που έλαβε **Α.Β.Μ.: Α2018/252**, **β)** η από **16-2-2018** Μηνυτήρια Αναφορά του Επιτρόπου της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε θέματα Μετανάστευσης Εσωτερικών Υποθέσεων και Ιθαγένειας, μέλους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, πρώην Υπουργού και Βουλευτή, κ. Δημητρίου Αβραμόπουλου, καθώς και **γ)** η από **16-9-2018** Μήνυση του Βουλευτή και

Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου του Κινήματος Αλλαγής και πρώην Υπουργού Υγείας, κ. Ανδρέα Λοβέρδου για ενδεχόμενη τέλεση των εγκλημάτων της κατάχρησης εξουσίας και της παράβασης καθήκοντος κατά τη διενέργεια της προκαταρκτικής εξέτασης για την υπόθεση «NOVARTIS».

Σημειωτέον ότι με το από **26-4-2018 Πόρισμα** της πλειοψηφίας της Βουλής, που εγκρίθηκε από την Ολομέλεια της Βουλής, η Βουλή έκρινε ότι είναι αναρμόδια να διερευνήσει τις κακουργηματικές πράξεις της δωροληψίας πολιτικού αξιωματούχου, της παθητικής δωροδοκίας και της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα, που φερόταν ότι τέλεσαν τα επτά από τα δέκα πολιτικά πρόσωπα και διεβίβασε εκ νέου στην Εισαγγελία Καταπολέμησης της Διαφθοράς το σκέλος της ποινικής δικογραφίας της «Νοβάρτις Ελλάς ΑΕΒΕ», που αφορούσε τα ως άνω πολιτικά πρόσωπα. Μετά από έρευνα, που διηγήρησα, δεν προέκυψαν επαρκείς ενδείξεις τέλεσης των αποδιδόμενων στα ως άνω επτά πολιτικά πρόσωπα κακουργηματικών πράξεων, δι' ο και αρχειοθέτησα εν τέλει τη σχετική ποινική δικογραφία. Επιπλέον αρχειοθετήθηκε και το σκέλος της ποινικής δικογραφίας της «Νοβάρτις Ελλάς ΑΕΒΕ», που αφορούσε τα υπόλοιπα τρία πολιτικά πρόσωπα.

Ωστόσο δυνάμει των με αριθμούς **ΕΠ-ΕΣ833/4-6-2019, ΕΠ 896/12-6-2019, ΕΠ 928/19-6-2019, ΕΠΑ 137/20-6-2019** και **ΕΠΑ 170/26-7-2019** παραγγελιών του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου διενεργήθηκε Προκαταρκτική Εξέταση σε βάρος μου από τους Αντεισαγγελείς του Αρείου Πάγου, Ευάγγελου Ζαχαρή και Λάμπρου Σοφουλάκη. Με το από **7-7-2020 Πόρισμα – Διάταξη** Αρχαιοθέτησης του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου, κ. Λάμπρου Σοφουλάκη, κρίθηκε ότι οι ενέργειές μου στο πλαίσιο της Προκαταρκτικής Εξέτασης για τη διακρίβωση τέλεσης εγκλημάτων κατά τη διαδικασία έγκρισης, τιμολόγησης, αποζημίωσης και συνταγογράφησης φαρμακευτικών σκευασμάτων της «Νοβάρτις Ελλάς ΑΕΒΕ» από πολιτικά πρόσωπα ήταν απολύτως νόμιμες και ότι δεν προέκυψαν οι απαιτούμενες από το νόμο επαρκείς ενδείξεις τέλεσης των εγκλημάτων της κατάχρησης εξουσίας και της παράβασης καθήκοντος.

Εν συνεχεία ασκήθηκε δίωξη σε βάρος μου για την τέλεση: **α)** της κακουργηματικής κατάχρησης εξουσίας με τη μορφή της εν γνώσει μου έκθεσης αθώου σε δίωξη, **β)** της πλημμεληματικής κατάχρησης εξουσίας με τη χρήση εκβιαστικών μέσων, προκειμένου να πετύχω οιαδήποτε έγγραφη ή προφορική κατάθεση μάρτυρα ή κατηγορουμένου, **γ)** της παράβασης καθήκοντος και **δ)** της συμμετοχής σε εγκληματική οργάνωση και

διενεργήθηκε Ανάκριση από την Ανακρίτρια Αρεοπαγίτη, κ. Κ. Αλεβιζοπούλου.

Με το με αριθμό 25/2022 αμετάκλητο Βούλευμα του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου του άρθρου 86 § 4 Σ, απηλλάχθην ομοφώνως από τις παραπάνω κατηγορίες.

III. ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΑΙΤΗΜΑΤΟΣ

Συμφώνως με δημοσίευμα του κυριακάτικου φύλλου της εφημερίδας «ΕΣΤΙΑ» την 4-12-2022 με τίτλο «Ο κ. Πλιώτας και η κ. Τουλουπάκη μεταξύ των 170 υπό παρακολούθηση» ανήκω στα πρόσωπα, οι τηλεφωνικές συνομιλίες των οποίων παρακολουθούντο ή και παρακολουθούνται μέσω του παράνομου κακόβουλου λογισμικού Predator, που λειτουργούσε υπό την ευθύνη ενιαίου κέντρου καθοδήγησης σε απόλυτη συσχέτιση με τις κατ' ουσίαν παράνομες επίσημες επισυνδέσεις της Εθνικής Υπηρεσίας Πληροφοριών. Το ως άνω δημοσίευμα μεταξύ άλλων αναγράφει επί λέξει τα εξής:

«Ακόμη και τα 170 μπορεί να φθάνουν τα πρόσωπα που έχουν τεθεί υπό παρακολούθησή με το κακόβουλο λογισμικό Predator, σύμφωνα με ασφαλείς πληροφορίες της «ΕτΚ».

Οί πληροφορίες αυτές, που ενδεχομένως να βρίσκονται και σε γνώση της Κυβέρνησης, δημιουργούν εύλογη ανησυχία, καθώς, έφ' όσον είναι ακριβείς, πρακτικά σημαίνει ότι τα δημοσιεύματα θα μπορούσαν να συνεχιστούν για ένα σχετικά μεγάλο διάστημα, το οποίο μπορεί να πλησιάσει και την ήμερομηνία των εκλογών.

Επίσης, πρόσωπα που βρίσκονται κοντά στην Κυβέρνηση αφήνουν υπαινιγμούς για ενδεχόμενη παρακολούθηση με το κατασκοπευτικό λογισμικό ακόμη και του πρώην εισαγγελέα του Άρειου Πάγου κ. Βασίλη Πλιώτα, που διαχειρίζεται την διερεύνηση της υπόθεσης. Μία τέτοια εξέλιξη είναι προφανές ότι θα περιέπλεκε τα πράγματα, καθώς ούδεις μπορεί να προβλέψει πώς θα αντιδρούσε ο αρμόδιος εισαγγελέας μπροστά σε μία τέτοια αποκάλυψη, που θα φανέρωνε ότι είχε τεθεί και ο ίδιος υπό παρακολούθηση, και μάλιστα την περίοδο διακυβέρνησης της ΝΔ. Επίσης, τα ίδια κυβερνητικά στελέχη υπαινίσσονται ότι δεν αποκλείεται να έρθουν στην δημοσιότητα στοιχεία που να δείχνουν ότι παρακολουθείται και ή πρώην εισαγγελέας διαφθοράς κ. Τουλουπάκη, ή οποία βρίσκεται ενώπιον του Ειδικού Δικαστηρίου κατηγορούμενη για... παραλείψεις που έχουν έμμεση σχέση με το σκάνδαλο της Novartis.

Αν όλα αυτά αποδειχθούν, θα σήμαινε ότι στο στόχαστρο του Predator είχε βρεθεί όλος ο κεντρικός πυρήνας του κράτους, δηλαδή οί ανώτατες δικαστικές και εισαγγελικές

άρχες, ανώτατοι αξιωματικοί της ΕΛΑΣ, μέλη του 'Υπουργικού Συμβουλίου, πολιτικά στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ και του ΠΑΣΟΚ, επιχειρηματίες και δημοσιογράφοι. Οί ίδιοι παράγοντες που βρίσκονται κοντά στην Κυβέρνησή επαναλαμβάνουν επί πλέον ότι υπάρχει ένας διάχυτος φόβος στα ανώτερα κυβερνητικά κλιμάκια, μήπως και δημοσιευτούν αυτούσιοι διάλογοι από τις παρακολουθήσεις, στους οποίους θά έχουν καταγραφεί καταστάσεις που θεωρούνται υπό φυσιολογικές συνθήκες "αδιανόητες".»

Επιπλέον καθ' όλο το χρονικό διάστημα των τελευταίων μηνών εντοπίζονται συνεχώς φαινόμενα, που **παραπέμπουν σε παρακολούθηση των τηλεφωνικών συνδιαλέξεών μου** και συγκεκριμένως έχουν διαπιστωθεί:

- Συχνότατος αιφνίδιος τερματισμός συνδιαλέξεων, που πραγματοποιούνται από τη σύνδεση κινητής τηλεφωνίας σε περιοχές χωρίς πρόβλημα συνδεσιμότητας.
- Παρεμβάσεις τρίτων άγνωστων συνομιλητών κατά τη διάρκεια των συνδιαλέξεών μου.
- Ακρόαση αντίλαλου της φωνής μου κατά τη συνομιλία.
- Μετά τον τερματισμό μιας τηλεφωνικής συνδιάλεξής μου, ο προηγούμενος συνομιλητής μου μπορεί να ακούει την αμέσως επόμενη τηλεφωνική συνδιάλεξή μου με έτερο συνομιλητή.
- Η συχνή υπερθέρμανση της συσκευής κινητής τηλεφωνίας που χρησιμοποιώ.

IV. ΘΕΣΜΙΚΟ ΠΛΑΣΙΟ

1. Στις διατάξεις των §§ 1 και 2 του άρθρου 19 του Συντάγματος ορίζονται τα ακόλουθα:

«1. Το απόρρητο των επιστολών και της ελεύθερης ανταπόκρισης ή επικοινωνίας με οποιονδήποτε άλλο τρόπο είναι απόλυτα απαραβίαστο. Νόμος ορίζει τις εγγυήσεις υπό τις οποίες η δικαστική αρχή δεν δεσμεύεται από το απόρρητο για λόγους εθνικής ασφάλειας ή για διακρίβωση ιδιαίτερα σοβαρών εγκλημάτων.

2. Νόμος ορίζει τα σχετικά με τη συγκρότηση, τη λειτουργία και τις αρμοδιότητες ανεξάρτητης αρχής, που διασφαλίζει το απόρρητο της παραγράφου 1.»

Από το κείμενο της προειρημένης συνταγματικής διάταξης αναντιρρήτως συνάγεται ότι το απόρρητο των επικοινωνιών είναι **απολύτως απαραβίαστο** και μόνον **κατ' εξαίρεση** δύναται να αρθεί και υπό τις προβλεπόμενες στο Σύνταγμα και το Ν. 2225/1994 αυστηρές προϋποθέσεις, οι οποίες πρέπει να πληρούνται ουσιαστικώς και όχι προσχηματικώς.

Συμφώνως με τη διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 8 της ΕΣΔΑ, που μεταγλωττίστηκε στη δημοτική γλώσσα με το Π.Δ.76/2022 (Α' 205), : *«Δεν επιτρέπεται παρέμβαση δημόσιας αρχής στην άσκηση αυτού του δικαιώματος, εκτός εάν η εν λόγω παρέμβαση προβλέπεται από τον νόμο και αποτελεί μέτρο το οποίο, σε μία δημοκρατική κοινωνία, είναι αναγκαίο για την εθνική ασφάλεια, τη δημόσια ασφάλεια, την οικονομική ευημερία της χώρας, την προάσπιση της τάξης και την πρόληψη ποινικών παραβάσεων, την προστασία της υγείας ή της ηθικής, ή την προστασία των δικαιωμάτων και ελευθεριών τρίτων».*

Συν τοις άλλοις, οποιοδήποτε περιορισμοί του προαναφερόμενου δικαιώματος πρέπει **«να σέβονται την αρχή της αναλογικότητας»** συμφώνως με τη διάταξη του εδαφίου δ' της παρ. 1 του άρθρου 25 Συντάγματος.

Βασικό κριτήριο για τη νομιμότητα της διαδικασίας άρσης απορρήτου, κατά τη νομολογία του ΕΔΔΑ, αποτελεί η πρόβλεψη νομοθετικής δυνατότητας επιγενόμενης γνωστοποίησης στον θιγόμενο ότι κατά το παρελθόν είχε υποστεί παρακολούθηση (Βλέπε σχετ. Roman Zakharov κατά Ρωσίας, 04/12/2015, Szabo και Vissy κατά Ουγγαρίας, 12/01/2016), ιδίως ενόψει του ότι **μόνο μετά από σχετική γνωστοποίηση θα μπορούσε να αναζητήσει ένδικη προστασία και να ασκήσει τα σχετικά ένδικα βοηθήματα και μέσα, «προκειμένου να υπερασπισθεί τα δικαιώματα και έννομα συμφέροντά του απέναντι σε τυχόν μη σύννομη ή καταχρηστική και δυσανάλογη εις βάρος του χρήση του μέτρου· χρήση, που ισοδυναμεί με παραβίαση του δικαιωμάτός του σε προστασία του ιδιωτικού του βίου»** (Βλέπε Χρ. Ράμμος/ Στεφ. Γκρίτζαλης/ Αικ. Παπανικολάου, «Αντίθεση του άρθρου 87 Ν. 4790/2021 προς τις εγγυήσεις της ΕΣΔΑ για διαφύλαξη του απορρήτου των επικοινωνιών», σε <https://www.constitutionalism.gr/2021-04-07-rammos-gritzalis-papanikolaou-aporrito-epikinonion/>).

Άλλωστε και η υφιστάμενη έως τη θέση σε ισχύ του Ν. 4790/2021 ρύθμιση του Ν. 2225/1994 «**στέγαζε**» το δικαίωμα επιγενόμενης ενημέρωσης του θιγομένου στο **άρθρο 5 του Ν. 2225/1994** υπό τον τίτλο «**Διαδικασία άρσης του απορρήτου**», όπου προέβλεπε τους όρους **τόσο** για την άρση του απορρήτου για λόγους διακρίβωσης εγκλήματος **όσο** και για λόγους εθνικής ασφάλειας. Αυτό το δικαίωμα καταργήθηκε μόνο ως προς την τελευταία περίπτωση, μολονότι ειδικώς η άρση του απορρήτου για λόγους εθνικής ασφάλειας γίνεται με την τήρηση λιγότερων εγγυητικών όρων και προϋποθέσεων σε σχέση με την άρση για τη διακρίβωση εγκλήματος. Ειδικότερον,

πέραν του ότι η έγκριση παρέχεται με διάταξη εισαγγελέα έναντι της έκδοσης βουλεύματος από δικαστικό συμβούλιο, στην άρση του απορρήτου για λόγους εθνικής ασφάλειας η έγκριση του εισαγγελέα δεν μνημονεύει ούτε το όνομα και την ιδιότητα του θιγομένου, αλλά και δεν περιέχει αιτιολογικές σκέψεις. Υπό αυτούς τους όρους, πρακτικώς, ουδείς δικαστικός έλεγχος μπορεί να διενεργηθεί σε σχέση με το αν η υπηρεσία, η οποία ζήτησε την άρση του απορρήτου για λόγους εθνικής ασφάλειας, επικαλέσθηκε συγκεκριμένα, βάσιμα και επαρκή πραγματικά περιστατικά, καθώς και αν τηρήθηκαν οι όροι και οι διαδικασίες, εάν δεν γνωστοποιηθεί στον θιγόμενο το αν υπέστη αυτή την ίδια την άρση απορρήτου.

Συνεπώς, η συμμόρφωση στον περιορισμό των διατάξεων του άρθρου 87 Ν. 4790/2021 θα έθετε εντέλει εκποδών και τη δικαστική προστασία που, κατά τις διατάξεις των άρθρων 6 της ΕΣΔΑ, 47 της Χάρτας Θεμελιωδών Δικαιωμάτων ΕΕ και 20 του Συντάγματος, κατοχυρώνει τα δικαιώματα στον ιδιωτικό βίο, στην ελευθερία της έκφρασης, στην επικοινωνία κλπ.

2. Με τον εκτελεστικό των ως άνω συνταγματικών διατάξεων Ν. 3115/2003 καθορίστηκαν η συγκρότηση, η λειτουργία και οι αρμοδιότητες της ανεξάρτητης Αρχής Διασφάλισης του Απορρήτου των Επικοινωνιών.

Στη διάταξη της περίπτωσης ε΄ της § 1 του άρθρου 6 του Ν. 3115/2003 προβλέπεται ότι η ΑΔΑΕ *«Εξετάζει καταγγελίες σχετικά με την προστασία των δικαιωμάτων των αιτούντων, όταν θίγονται από τον τρόπο και τη διαδικασία άρσης του απορρήτου»*.

Με άλλες λέξεις, στην έννοια της προστασίας του απορρήτου των επικοινωνιών ρητώς ορίζεται ότι περιλαμβάνεται και ο έλεγχος της τήρησης των όρων και της διαδικασίας άρσης του απορρήτου κατά την διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 1 του Ν. 3115/2003. Άλλωστε, συμφώνως με τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 6 του Ν. 3115/2003, η ΑΔΑΕ έχει, μεταξύ άλλων, τις εξής αρμοδιότητες:

«α) Διενεργεί, αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν καταγγελίας, τακτικούς και έκτακτους ελέγχους, σε εγκαταστάσεις, τεχνικό εξοπλισμό, αρχεία, τράπεζες δεδομένων και έγγραφα της Εθνικής Υπηρεσίας Πληροφοριών (Ε.Υ.Π.), άλλων δημοσίων υπηρεσιών, οργανισμών, επιχειρήσεων του ευρύτερου δημόσιου τομέα, καθώς και ιδιωτικών επιχειρήσεων, που ασχολούνται με ταχυδρομικές, τηλεπικοινωνιακές ή άλλες υπηρεσίες σχετικές με την ανταπόκριση και την επικοινωνία

β) Λαμβάνει πληροφορίες σχετικές με την αποστολή της, από τις υπό το στοιχείο α υπηρεσίες, οργανισμούς και επιχειρήσεις, καθώς και από τους εποπτεύοντες Υπουργούς».

Εξάλλου, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 10 της με αριθμό 1553/09-06-2022 Απόφασης του Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών και της Ολομέλειας της ΑΔΑΕ με τίτλο «Έγκριση Οργανισμού της Αρχής Διασφάλισης του Απορρήτου των Επικοινωνιών (ΑΔΑΕ)» (ΦΕΚ Β΄ 3030/17-06-2022), μεταξύ άλλων, το αυτοτελές **Τμήμα Ελέγχου Άρσης Απορρήτου**:

«β. εξετάζει καταγγελίες σχετικά με την προστασία των δικαιωμάτων των αιτούντων, όταν θίγονται από τον τρόπο και τη διαδικασία άρσης του απορρήτου.

γ. εξετάζει τη νομιμότητα εντολών άρσεως του απορρήτου, ήτοι καταγράφει και αρχειοθετεί τις εισαγγελικές διατάξεις και τα βουλεύματα των δικαστικών συμβουλίων περί άρσης του απορρήτου των επικοινωνιών και επεξεργάζεται αυτά, σύμφωνα με τους όρους και τις προϋποθέσεις της κείμενης νομοθεσίας.»

3. Στη διάταξη της παρ. 9 του άρθρου 5 του Ν. 2225/1994, ως ίσχυε πριν την πρόσφατη τροποποίησή της με τη διάταξη της § 1 του άρθρου 87 του Ν. 4790/2021 (ΦΕΚ Α 48/31.3.2021), προεβλέποντο τα ακόλουθα:

«Μετά τη λήξη του μέτρου της άρσης και υπό την αναγκαία προϋπόθεση ότι δεν διακυβεύεται ο σκοπός για τον οποίο διατάχθηκε, μπορεί η Α.Δ.Α.Ε. να αποφασίζει τη γνωστοποίηση της επιβολής του στους θιγόμενους.

Τα στοιχεία που είχαν συλλεγεί ή κατασχεθεί και το υλικό που εγγράφηκε ή αποτυπώθηκε σε εκτέλεση της διάταξης για την άρση του απορρήτου σε περίπτωση διακρίβωσης εγκλημάτων, σύμφωνα με το άρθρο 4, επισυνάπτονται στη δικογραφία, αν συνιστούν αποδεικτικά μέσα για την ποινική δίωξη κατά την κρίση της αρχής που εξέδωσε τη διάταξη.

Στις περιπτώσεις των παραγράφων 1α και 1γ του άρθρου 4 τα στοιχεία αυτά χρησιμοποιούνται επιπλέον κατά τη διοικητική διαδικασία για τη διαπίστωση της παράβασης των άρθρων 3 έως 7, 29 και 30 του ν. 3340/2005 (Α΄ 112) και του άρθρου 93α του ν. 4099/2012 (Α΄ 250) και επισυνάπτονται στη σχετική δικογραφία κατά τη διαδικασία ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων.

Διαφορετικά επιστρέφονται στον κύριό τους, εφόσον έχει αποφασισθεί η κατά το προηγούμενο εδάφιο γνωστοποίηση του μέτρου. Αν δεν συντρέχει αυτή η περίπτωση καταστρέφονται ενώπιον της αρχής που εξέδωσε τη διάταξη και συντάσσεται έκθεση για την καταστροφή. Υποχρεωτικώς καταστρέφεται το υλικό που δεν έχει σχέση με το λόγο επιβολής του μέτρου.»

Στη διάταξη της παρ. 9 του άρθρου 5 του Ν. 2225/1994, ως ισχύει μετά την τροποποίησή της με τη διάταξη της § 1 του άρθρου 87 του Ν. 4790/2021 (ΦΕΚ Α 48/31.3.2021), ορίζεται ότι:

«Στις περιπτώσεις του άρθρου 4, η Α.Δ.Α.Ε. δύναται, μετά τη λήξη του μέτρου της άρσης, να αποφασίζει τη γνωστοποίηση της επιβολής του μέτρου αυτού στους θιγόμενους, με τη σύμφωνη γνώμη του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου και υπό την προϋπόθεση, ότι δεν διακυβεύεται ο σκοπός για τον οποίο διατάχθηκε.

Τα στοιχεία που είχαν συλλεγεί ή κατασχεθεί και το υλικό που εγγράφηκε ή αποτυπώθηκε σε εκτέλεση της διάταξης για την άρση του απορρήτου σε περίπτωση διακρίβωσης εγκλημάτων, σύμφωνα με το άρθρο 4, επισυνάπτονται στη δικογραφία, αν συνιστούν αποδεικτικά μέσα για την ποινική δίωξη κατά την κρίση της αρχής που εξέδωσε τη διάταξη. Στις περιπτώσεις των παρ. 1α και 1γ του άρθρου 4 και της περ. ζ' της παρ. 3 του άρθρου 36 του ν. 4443/2016 (Α' 232) τα στοιχεία αυτά χρησιμοποιούνται επιπλέον κατά τη διοικητική διαδικασία για τη διαπίστωση της παράβασης των άρθρων 3 έως 7, 29 και 30 του ν. 3340/2005 (Α' 112), του άρθρου 93α του ν. 4099/2012 (Α' 250), καθώς και των διατάξεων των στοιχείων (α) και (β) του άρθρου 14 και του άρθρου 15 του Κανονισμού (ΕΕ) 596/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 16ης Απριλίου 2014 για την κατάχρηση της αγοράς (Κανονισμός για την κατάχρηση της αγοράς) και την κατάργηση της Οδηγίας 2003/6/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και των Οδηγιών της Επιτροπής 2003/124/ΕΚ, 2003/125/ΕΚ και 2004/72/ΕΚ (L 173) και επισυνάπτονται στη σχετική δικογραφία κατά τη διαδικασία ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων.

Διαφορετικά επιστρέφονται στον κύριό τους, εφόσον έχει αποφασισθεί η κατά το πρώτο εδάφιο γνωστοποίηση του μέτρου. Αν δεν συντρέχει αυτή η περίπτωση καταστρέφονται ενώπιον της αρχής που εξέδωσε τη διάταξη και συντάσσεται έκθεση για την καταστροφή. Υποχρεωτικώς καταστρέφεται το υλικό που δεν έχει σχέση με τον λόγο επιβολής του μέτρου. Η παρούσα δεν εφαρμόζεται σε περιπτώσεις άρσης του απορρήτου για λόγους εθνικής ασφάλειας, σύμφωνα με το άρθρο 3.»

Σημειωτέον ότι η διάταξη της §9 του άρθρου 5 Ν. 2224/1994, όπως είχε τροποποιηθεί με τις διατάξεις του άρθρου 12 Ν. 3115/2003 και της §3 του άρθρου 11 Ν. 4416/2016, αντικαταστάθηκε με τη διάταξη της §1 του άρθρου 87 Ν. 4790/2021 (ΦΕΚ Α 48/31-3-2021), η οποία, συμφώνως με τη διάταξη της §2 του άρθρου 87 Ν. 4790/2021,

«εφαρμόζεται και για τις περιπτώσεις άρσης απορρήτου, που έχουν λάβει χώρα έως τη δημοσίευση του παρόντος» Ν. 4790/2021.

4. Από μια απλή αντιπαραβολή της ισχύουσας από την 31-3-2021 με την προϊσχύσασα μέχρι και την 30-3-2021 διάταξη της § 9 του άρθρου 5 του Ν. 2225/1994 προκύπτει ότι με βάση την ισχύουσα διάταξη:

α) απαγορεύεται απολύτως η χορήγηση οποιασδήποτε πληροφορίας ή άλλου στοιχείου σε πρόσωπα, για τα οποία διετάχθη η άρση απορρήτου, για λόγους εθνικής ασφάλειας, όπερ σημαίνει ότι στερούνται απολύτως κάθε δυνατότητας προσφυγής στα αρμόδια δικαστήρια προς ικανοποίηση των εννόμων συμφερόντων τους, τα οποία προσβάλλονται από εισαγγελικές διατάξεις για άρση απορρήτου για λόγους εθνικής ασφαλείας, δηλαδή παραβιάζεται βαναύσως το δικαίωμα παροχής δικαστικής προστασίας, που ρητώς κατοχυρώνεται στις διατάξεις του άρθρου 5 του Συντάγματος. Επίσης με την ως άνω ισχύουσα διάταξη παραβιάζονται και οι διατάξεις του άρθρου 5Α και του άρθρου 25 Συντάγματος.

β) σε σχέση με άρσεις απορρήτου για λόγους διακρίβωσης εγκλημάτων προστέθηκε και δεύτερη προϋπόθεση για τη γνωστοποίηση της επιβολής του μέτρου άρσης απορρήτου των επικοινωνιών στους θιγόμενους, που έγκειται στη σύμφωνη γνώμη του Εισαγγελέα του Α.Π. Δηλαδή με την τελευταία τροποποίηση η ΑΔΑΕ δύναται να γνωστοποιεί στους θιγόμενους την άρση του απορρήτου των επικοινωνιών του για λόγους διακρίβωσης εγκλημάτων, εφόσον συντρέχουν οι εξής δύο προϋποθέσεις:

i) η αρχικώς ορισθείσα προϋπόθεση του να μη διακυβεύεται ο σκοπός για τον οποίο διατάχθηκε η άρση του απορρήτου των επικοινωνιών και ταυτοχρόνως,

ii) η νεοεισαχθείσα προϋπόθεση της ύπαρξης σύμφωνης γνώμης του Εισαγγελέα του Α.Π.

Σημειωτέον ότι και οι δύο νέες ρυθμίσεις, που εισάγονται με τις διατάξεις του άρθρου 87 του Ν. 4790/2021, έχουν και αναδρομική ισχύ, καθόσον αφορούν και άρσεις απορρήτου, που έχουν λάβει χώρα έως τη δημοσίευση των εν λόγω διατάξεων του άρθρου 87 του Ν. 4790/2021, ήτοι και πριν την 31-3-2021.

5. Η προειρημένη πρόσφατη τροποποίηση του άρθρου 5 του Ν. 2225/1994 έχει επικριθεί αυστηρότατα τόσο από τη συντριπτική πλειονότητα των Ελλήνων συνταγματολόγων όσο και μέλη της ΑΔΑΕ με δημόσιες τοποθετήσεις τους αλλά και καταθέσεις ενώπιον κοινοβουλευτικών επιτροπών.

Οι τροποποιήσεις της διάταξης της § 9 του άρθρου 5 του Ν. 2225/1994 με τις διατάξεις του άρθρου 87 του Ν. 4790/2021, κατά το μέρος που αποκλείει απολύτως την παροχή πληροφοριών στο πρόσωπο για το οποίο διετάχθη η άρση του απορρήτου των επικοινωνιών του **για λόγους εθνικής ασφάλειας**, δεν δεσμεύει την ΑΔΑΕ ως αντικείμενη στο πνεύμα και το σκοπό των διατάξεων του άρθρου 19 του Συντάγματος, που καθορίζουν τη συγκρότηση, τη λειτουργία και τις αρμοδιότητες της ΑΔΑΕ. Και αυτό, γιατί ο εν λόγω περιορισμός **αντίκειται στην αρχή της αναλογικότητας**, αφού θίγει στον πυρήνα του το ατομικό δικαίωμα του απορρήτου των επικοινωνιών, καθόσον επιτρέπει σε κρατικές υπηρεσίες να ασκούν ανεξελέγκτως την - όλως εξαιρετικής φύσης - αρμοδιότητα της άρσης του απορρήτου των επικοινωνιών, ακόμη και όταν από τη διαδικασία παρακολούθησης του προσώπου διαπιστώνεται ότι δεν υφίστατο λόγος εθνικής ασφάλειας, που δικαιολογούσε την άρση του απορρήτου και τη διατήρηση των συνθηκών άκρας μυστικότητας.

Το ίδιο ισχύει και για τη ρύθμιση, που προβλέπει ότι η ΑΔΑΕ δεν έχει εξουσία να γνωστοποιήσει στους θιγόμενους την επιβολή του μέτρου της άρσης απορρήτου των επικοινωνιών **για λόγους διακρίβωσης εγκλημάτων**, αφού έχει διαπιστώσει ότι δεν υφίσταται ο δικαιολογητικός λόγος της άρσης του απορρήτου των επικοινωνιών τους, χωρίς τη σύμφωνη γνώμη του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου. Κι αυτό, γιατί με τη θέσπιση αυτής της πρόσθετης διαδικαστικής προϋπόθεσης κατ' ουσίαν αδρανοποιείται η εξουσία της ΑΔΑΕ να ενεργεί ως ελεγκτικός μηχανισμός διασφάλισης του ατομικού δικαιώματος του απορρήτου των επικοινωνιών έναντι οιασδήποτε κρατικής αυθαιρεσίας, αφού η άσκηση της σχετικής αρμοδιότητας εξαρτάται τελικώς από άλλο κρατικό όργανο, που έχει αρμοδιότητα να διατάσσει άρση του απορρήτου κατά τις διατάξεις του άρθρου 3 του Ν. 2225/1994, το οποίο προβλέπει ότι αίτηση για άρση του απορρήτου μπορεί να υποβάλει δικαστική, άλλη πολιτική, στρατιωτική ή αστυνομική αρχή και ότι η αίτηση υποβάλλεται προς εισαγγελικό λειτουργό. Εν ολίγοις, τόσο η **απόλυτη απαγόρευση χορήγησης πληροφοριών και στοιχείων** σε πρόσωπο, που ήρθη το απόρρητο **για λόγους εθνικής ασφάλειας** όσον και η **θέσπιση οποιασδήποτε πρόσθετης διαδικαστικής προϋπόθεσης με την οποία επιβάλλεται η σύμπραξη άλλου κρατικού οργάνου** προκειμένου να ασκήσει η ΑΔΑΕ τις σχετικές αρμοδιότητές της σε σχέση με άρσεις απορρήτου **για λόγους διακρίβωσης εγκλημάτων** εισάγει **συνταγματικώς ανεπίτρεπτο περιορισμό** στη λειτουργία και τις αρμοδιότητες της ΑΔΑΕ, αφού **το μεν ακυρώνει εξ ολοκλήρου κρίσιμη αρμοδιότητα της ΑΔΑΕ, το δε**

θέτει την άσκηση άλλης αρμοδιότητας της ΑΔΑΕ υπό την έγκριση του Εισαγγελέα του Α.Π. και έτσι υπονομεύει τη συνταγματική αποστολή της ΑΔΑΕ να διασφαλίζει **το απολύτως απαραβίαστο του απορρήτου των επικοινωνιών**, καθόσον η άσκηση των αρμοδιοτήτων της τίθεται είτε εκποδών είτε υπό την έγκριση ή συναίνεση οποιουδήποτε άλλου κρατικού οργάνου.

6. Με αυτά τα δεδομένα, η ΑΔΑΕ μπορεί να κρίνει παρεμπιπτόντως οποιαδήποτε περιοριστική των συνταγματικώς κατοχυρωμένων αρμοδιοτήτων της διάταξη νόμου ως **αντισυνταγματική**, εφόσον ο περιορισμός φθάνει μέχρι την πλήρη κατάργηση της εξουσίας της ανεξάρτητης αρχής να επιτελέσει τη συνταγματική αποστολή της.

7. Εν προκειμένω υπογραμμίζεται ότι με τη διάταξη της § 9 του άρθρου 5 Ν. 2224/1994, όπως αντικαταστάθηκε με τη διάταξη της § 1 του άρθρου 87 Ν. 4790/2021, απαγορεύεται η χορήγηση πληροφοριών σε όσους ήρθη το απόρρητο των επικοινωνιών από την Α.Δ.Α.Ε., πλην όμως δεν τίθεται ουδείς περιορισμός στην αρμοδιότητα της Α.Δ.Α.Ε. να ελέγχει τις κρατικές υπηρεσίες και τους ιδιώτες παρόχους για την τήρηση ή μη των διαδικασιών άρσης του απορρήτου. Εν ολίγοις, και μετά την πρόσφατη νομοθετική παρέμβαση ουδαμού και ουδόλως επηρεάζονται οι ελεγκτικές αρμοδιότητες της Α.Δ.Α.Ε. σε εκτέλεση της συνταγματικώς καθοριζόμενης αρμοδιότητας της προς διασφάλιση του απορρήτου των επικοινωνιών των πολιτών.

V. ΕΛΕΓΧΟΣ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ ΑΠΟ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΕΣ ΑΡΧΕΣ

Η προβληματική της άσκησης ελέγχου συνταγματικότητας των νόμων από τις ανεξάρτητες αρχές έχει εξαιρετικό ενδιαφέρον και χρήζει ιδιαίτερης προσοχής. Το Σύνταγμα, λόγω της αυξημένης τυπικής ισχύος του έναντι των κοινών νόμων, αποτελεί πλαίσιο και όριο για τον κοινό νομοθέτη και κάθε άλλο κρατικό όργανο κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους. Οι κοινοί νόμοι και κάθε άλλη πολιτειακή πράξη ισχύουν μόνο στο μέτρο που οι ρυθμίσεις αυτών εναρμονίζονται με τις συνταγματικές διατάξεις.

Παραλλήλως, η γενικότητα και ελλειπτικότητα, που διακρίνει τους συνταγματικούς κανόνες, καθιστά αναγκαία την ερμηνευτική εξειδίκευση αυτών. Προς ολοκλήρωση της ερμηνευτικής διάγνωσης, ο ερμηνευτής και εφαρμοστής του δικαίου δύναται να ακολουθήσει ως ερμηνευτική πυξίδα την σύμφωνη με το Σύνταγμα ερμηνεία των

τυπικών και ουσιαστικών νόμων. Κατά την εν λόγω αρχή, μεταξύ πλειόνων εφικτών ερμηνευτικών εκδοχών για την έννοια ενός νόμου, παραμερίζονται και υποχωρούν όσες οδηγούν σε αντισυνταγματικότητα του και επιλέγεται η εναρμονίζουσα το εννοιολογικό περιεχόμενο του νόμου με το κανονιστικό νόημα του Συντάγματος. (Βλέπε: ΧΡΥΣΟΓΟΝΟΣ, ΚΩΣΤΑΣ Χ., *Ο αντισυνταγματικός νόμος και η δημόσια διοίκηση*, σελ. 50-57, ΤΣΑΤΣΟΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ Θ., «*Το πρόβλημα της ερμηνείας του Συντάγματος*», εν: ΤΣΑΤΣΟΣ, Δ. (Επιμ.), *Η ερμηνεία του συντάγματος*, 1995, Αθήνα-Κομοτηνή: Εκδ. Αντ. Ν Σάκκουλα, σελ. 21-22., ΔΕΔ (ΕΝΔΙΚ. ΠΡΟΣΦ.) ΑΘ 487/2021, 11/2021, 74/2020, τη με αριθμό 573/2019 απόφαση ΑΕΠΠ (σκέψη 5)).

Με την παραδοχή ότι οι συνταγματικώς κατοχυρωμένες ανεξάρτητες αρχές εξοπλίζονται με την αρμοδιότητα να ερμηνεύουν την εκάστοτε κρίσιμη για την άσκηση των αρμοδιοτήτων του διάταξη νόμου σε αρμονία προς το Σύνταγμα, αναντιρρήτως συνέπεται ότι δύνανται να μην εφαρμόζουν τυπικό ή ουσιαστικό νόμο, που έχει κατά την κρίση τους, αντισυνταγματικές πλημμέλειες. Εν εναντία περιπτώσει θα ήταν άκρως αντιφατικό, ένα πολιτειακό όργανο να αποκλείει μια ερμηνεία νόμου ως αντισυνταγματική και ταυτοχρόνως να αδυνατεί να μην εφαρμόσει τον υπ' αυτού κρινόμενο ως αντισυνταγματικό νόμο.

Οι επικριτές της ως άνω άποψης αντιτάσσουν ότι δεν υπάρχει εξομοίωση των δύο διαδικασιών, ώστε η ολοκληρωτική μη εφαρμογή ενός νόμου να μπορεί να οδηγήσει σε ανεπίτρεπτο κενό δικαίου εν αντιθέσει με τον αποκλεισμό μιας αντισυνταγματικής ερμηνευτικής εκδοχής και συνακολούθως σε ανεπίτρεπτη διείσδυση στο έργο της νομοθετικής εξουσίας από μη νομοθετικά όργανα. Στην ουσία, αυτή η άποψη επαναλαμβάνει τις αντιρρήσεις, που έχουν διατυπωθεί και κατά του δικαστικού ελέγχου της συνταγματικότητας των νόμων. Εντούτοις, γίνεται δεκτό ότι, όταν ο δικαστής προβαίνει σε έλεγχο συνταγματικότητας, δεν ασκεί νομοθετική εξουσία αλλά την εκ του Συντάγματος αναγνωριζόμενη δικαστική αρμοδιότητα.

Κατά συνέπεια, η μη εφαρμογή ενός νόμου δεν ταυτίζεται με την κατάργησή του, δεν καταλείπει κενό δικαίου και εν τέλει δεν συνιστά άσκηση νομοθετικής λειτουργίας, που ανήκει στα προβλεπόμενα από το Σύνταγμα όργανα της νομοθετικής εξουσίας.

Η εξουσία των συνταγματικώς κατοχυρωμένων ανεξάρτητων αρχών να ασκούν έλεγχο της συνταγματικότητας των ουσιαστικών και τυπικών νόμων θεμελιώνεται κυρίως σε τέσσερα (4) σημεία:

α) με την αναγνώριση λειτουργικής και προσωπικής ανεξαρτησίας στα μέλη των ανεξάρτητων αρχών, ο αναθεωρητικός του Συντάγματος νομοθέτης θέλει να εξοπλίσει τις εν λόγω αρχές με ανάλογες προς το status και το κύρος των οργάνων της δικαστικής εξουσίας ιδιότητες και εγγυήσεις

β) με την συνταγματική σύγκληση της καθ' ύλην αρμοδιότητας ορισμένων συνταγματικώς κατοχυρωμένων ανεξάρτητων αρχών με συγκεκριμένα συνταγματικά δικαιώματα και την απορρέουσα από αυτά υποχρέωσή τους, όπως εγγυώνται την τήρηση των εν λόγω συνταγματικών δικαιωμάτων, καθίσταται εύλογη η αρμοδιότητά τους, όπως ελέγχουν τη συνταγματικότητα κάθε διάταξης τυπικού και ουσιαστικού νόμου, που ασκεί ουσιώδη επιρροή στην άσκηση του συνταγματικώς καθοριζόμενου έργου αυτών *(Βλέπε: ΜΑΘΙΟΥΛΑΚΗΣ, ΙΑΚΩΒΟΣ Γ., «Διοικητικός έλεγχος της συνταγματικότητας των νόμων;», ΤοΣ 4/2006).*

Εν προκειμένω αξιοπρόσεκτη είναι η ακόλουθη εύστοχη θέση του Α. Σβάλου, «*Η υποχρέωσις αυτή, η οποία καταλαμβάνει παν όργανον έχον αρμοδιότητα εφαρμογής του νόμου, περιορίζεται ρητώς ή κατά συνήθειαν κυρίως εις τα δικαστήρια, διότι ταύτα εθεωρήθησαν ως όργανα έχοντα ανεξαρτησίαν κρίσεως απέναντι της νομοθετικής και εκτελεστικής εξουσίας, απορρέει δε από την συνείδησιν, αφού η τήρησις του Συντάγματος εις πάσαν περίπτωσιν προηγείται, ο νόμος δεν δύναται να εκτελεσθή υπό του αρμοδίου οργάνου, εφόσον παρεβιάσθη δι' αυτού κατά περιεχόμενον το Σύνταγμα*». *(Βλέπε: ΣΒΩΛΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Ι., Το νέον Σύνταγμα και αι βάσεις του πολιτεύματος, 2008, Αθήνα-Κομοτηνή: Εκδ. Αντ. Ν. Σάκκουλα, σελ. 360, ΤΖΩΝΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΧΑΡ., Οι Ανεξάρτητες Διοικητικές αρχές, 2010, Αθήνα: Εκδ. Παπαζήση, σελ. 63)*

Ο εκτελεστικός του Συντάγματος Ν. 3051/2002 (ΦΕΚ/Α7220/2002) έχει ως πεδίο εφαρμογής του αποκλειστικώς και μόνον τις πέντε (5) συνταγματικώς κατοχυρωμένες Ανεξάρτητες Αρχές (άρθρο 1), ήτοι τις ανεξάρτητες αρχές, που προβλέπονται στις διατάξεις των άρθρων 9Α εδ. β', 15 παρ 2 εδ. β', 19 παρ. 2, 103 παρ. 7 και 103 παρ. 9 Συντάγματος. *(Βλέπε: ΧΙΩΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β., «Ειδικά Θέματα: Οι συνταγματικώς κατοχυρωμένες ανεξάρτητες διοικητικές αρχές», Αρμενόπουλος 2009, 3, σελ.477)*

γ) με την τροποποίηση της διάταξης της § 2 του άρθρου 89 του Συντάγματος, η οποία αναγνωρίζει το κατ' εξαίρεση επιτρεπτό της συμμετοχής των δικαστικών λειτουργών σε συμβούλια ή επιτροπές, που ασκούν αρμοδιότητες πειθαρχικού,

ελεγκτικού ή δικαιοδοτικού χαρακτήρα, ο αναθεωρητικός του Συντάγματος νομοθέτης αποδέχεται την ύπαρξη ουσιαστικών ομοιοτήτων μεταξύ δικαστικών και διοικητικών οργάνων τέτοιου είδους, χωρίς βεβαίως να αποσκοπεί σε πλήρη εξομοίωσή τους,

δ) με την επέκταση της έννοιας του όρου “δικαστήριο” και σε διοικητικά και *stricto sensu* μη δικαστικά όργανα (άρθρο 6 ΕΣΔΑ). Συγκεκριμένως, κατά τη νομολογία του ΕΔΔΑ «“δικαστήριο” αποκαλείται μόνον ένα όργανο, το οποίο ανταποκρίνεται σε μία σειρά απαιτήσεων, ιδίως στη νομιμότητα ως προς την σύστασή του, στην άσκηση δικαιοδοτικής λειτουργίας, την ανεξαρτησία έναντι στην εκτελεστική εξουσία και των διαδίκων, στη διάρκεια της θητείας των μελών του, στην αμεροληψία, στην εφαρμογή της αρχής της νομιμότητας κατά τη διαδικασία και στη δυνατότητα λήψης αποφάσεων με εκτελεστική δύναμη».

Εν ολίγοις, «“δικαστήριο” κατά την αυτόνομη έννοια των διατάξεων του άρθρου 6 της ΕΣΔΑ μπορεί να είναι και αρχή, η οποία δεν είναι ενταγμένη στο δικαστικό σύστημα του οικείου κράτους, εφόσον έχει την αρμοδιότητα να επιλύει δεσμευτικώς διαφορές με βάση κανόνες δικαίου, οργανωμένη διαδικασία και πλήρη δικαιοδοσία για όλα τα νομικά και πραγματικά ζητήματα, ενώ παράλληλα δύναται και να μεταρρυθμίζει πράξεις διοικητικών οργάνων, χωρίς οποιαδήποτε διοικητική, δηλαδή μη δικαστική, αρχή να μπορεί να τροποποιήσει την σχετική απόφασή της».

Στην προκειμένη περίπτωση, οι παρατηρήσεις, οι οποίες αντιτάχθηκαν στους υποστηρικτές των σημείων, που αναπτύχθηκαν ανωτέρω, σχετίζονται με την ανάγκη να προσεγγισθούν αυτά τα ζητήματα από μία διακεκριμένη σκοπιά· πλην όμως είναι εντελώς διαφορετικό, επ’ αφορμή της θεσμικής ανεξαρτησίας των συνταγματικώς κατοχυρωμένων ανεξάρτητων αρχών και της απουσίας ιεραρχικού ελέγχου της δράσης αυτών, οι ενλόγω ανεξάρτητες αρχές να παρομοιάζονται προς τα δικαστήρια, ενώ είναι άλλο ζήτημα η απονομή δικαιοδοτικών καθηκόντων, όπως λ.χ. ο έλεγχος συνταγματικότητας των ουσιαστικών και τυπικών νόμων, σε διοικητικά όργανα, εν οίς συγκαταλέγονται και οι συνταγματικώς κατοχυρωμένες ανεξάρτητες διοικητικές αρχές, έστω και αν υπάρχουν εύλογες επιφυλάξεις για την νομική φύση των υπό μελέτη αρχών.

Αναμφιβόλως στην πράξη έλεγχος συνταγματικότητας ενίοτε ασκείται και στο επίπεδο των ανεξάρτητων αρχών, όπως σαφώς συνάγεται από τη με αριθμό 86/2001 Γνωμοδότηση Αρχή Προστασία Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα (ΑΠΔΠΧ),

ενώ συν τοις άλλοις ιδιαίτερης προσοχής χρήζει το **με αριθμό 262/2004 Πρακτικό ΕΣΡ** και συγκεκριμένως η σχετική καταγραφή.

Για τον έλεγχο συνταγματικότητας από διοικητικά όργανα, που ασκούν οιονεί δικαιοδοτικό ή ελεγκτικό έργο και ιδιαιτέρως οι Ανεξάρτητες Διοικητικές Αρχές και τα Πειθαρχικά Συμβούλια, έχουν ασχοληθεί και η θεωρία και η νομολογία (**Βλέπε: ΤΣΙΑΙΩΤΗΣ, ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΟΣ Μ.**, «Ο έλεγχος της συνταγματικότητας των νόμων από την εκτελεστική λειτουργία», όπ.π., σελ. 814-819, **ΧΕΙΡΔΑΡΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ, ΤΡΙΒΥΖΑ ΟΥΡΑΝΙΑ (Επιμ.)**, «Υπόθεση Παραπονιάρη κατά Ελλάδας - Απόφαση της 25.09.2008», ΝοΒ 2009, σελ. 173-180, ΕλλΔνη, «Απόφαση της 15.1.2009, Αργυρού κατά Ελλάδα (10468/04)», 2009, Τόμος 50, Τεύχος 2, σελ. 919-920, **ΜΑΘΙΟΥΔΑΚΗΣ, ΙΑΚΩΒΟΣ Γ.**, όπ. π. 175).

Σημειωτέον ότι **οι συνταγματικώς κατοχυρωμένες ανεξάρτητες αρχές**, οι οποίες διακρίνονται για το μη πολιτικό χαρακτήρα των πράξεων, τη λειτουργική πολυμέρεια και την καθ' ύλην προσδιορισμένη εξουσία αυτών, **είναι κρατικά όργανα**, τα οποία **δεν υπάγονται στην τριπλή διάκριση των εξουσιών και λειτουργιών**, πλην όμως οι αρμοδιότητες της συνταγματικώς κατοχυρωμένης λειτουργίας τους προσομοιάζουν περισσότερο προς τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα της δικαστικής λειτουργίας παρά των άλλων δύο λειτουργιών (**Βλέπε: ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ, ΚΥΡΙΑΚΟΣ Π.**, Η εξουσία των ανεξάρτητων αρχών, σελ. 247-249).

Εν προκειμένω υπογραμμίζεται ότι, εξαιτίας των πρόσφατων αποκαλύψεων στα ΜΜΕ και των σχετικών καταγγελιών από θιγόμενους πολίτες, με τις **με αριθμούς 322/2022, 323/2022 και 324/2022 Αποφάσεις της Ολομέλειας της ΑΔΑΕ** αποφασίσθηκε η **σύσταση τριών διαφορετικών ομάδων ελέγχου για τη διεξαγωγή έκτακτου ελέγχου**, εντός του ταχύτερου δυνατού χρόνου, στις εγκαταστάσεις δημοσίων υπηρεσιών, που σχετίζονται με την άρση του απορρήτου, δηλ. στην Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών (**ΕΥΠ**), στη Διεύθυνση Αντιμετώπισης Ειδικών Εγκλημάτων Βίας (**ΔΑΕΕΒ**) και στη Διεύθυνση Διαχείρισης και Ανάλυσης Πληροφοριών (**ΔΙΑΔΠ**).

Όπως διατυπώνεται στο σκεπτικό τους, οι εν λόγω Αποφάσεις της Ολομέλειας της ΑΔΑΕ ελήφθησαν **«μετά τις πρόσφατες εξελίξεις στον τομέα των άρσεων του απορρήτου των επικοινωνιών»** και στοχεύουν στην ικανοποίηση της **«εν γένει ανάγκης αποτελεσματικής διασφάλισης του απορρήτου των επικοινωνιών»**. Αφορμή και γενεσιουργός αιτία αυτών των ερευνών από την ΑΔΑΕ ήταν, μεταξύ άλλων, και η γνωστή στη δημοσιότητα υπαγωγή του Έλληνα Ευρωβουλευτή, κ. Ν.

Ανδρουλάκη, σε διαδικασία άρσης του απορρήτου κατ' επίκληση λόγων εθνικής ασφάλειας των οποίων η ύπαρξη δεν φαίνεται να τεκμηριώνεται.

Αντίστοιχοι λόγοι για να διενεργηθεί έλεγχος από την ΑΔΑΕ υφίστανται και σε σχέση με το πρόσωπό μου. Η ιδιότητα μου ως Αντιεισαγγελέας Εφετών και εν γένει οι δράσεις μου στο πλαίσιο εκτέλεσης των καθηκόντων μου με τοποθετούν, ούτως ή άλλως, εντός του κύκλου των προαναφερόμενων εξελίξεων, που η ίδια η Αρχή έχει αναγνωρίσει ως επαρκή λόγο διενέργειας ελέγχου, ιδίως από τη στιγμή που σε δημοσιεύματα (Βλέπε εφημερίδα «ΕΣΤΙΑ» την 4-12-2022) αναφέρεται ότι οι παρακολουθήσεις αφορούσαν τόσο εμένα όσο και άλλους εισαγγελικούς λειτουργούς, μεταξύ των οποίων και τον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, κ. Β. Πιλιώτα. Άλλωστε, τεχνικά προβλήματα, όπως τα προαναφερόμενα στην αρχή της παρούσας Αίτησής μου προβλήματα των προειρημένων συσκευών τόσο σταθερής όσο και κινητής τηλεφωνίας, όχι απλώς εντείνουν τις υποψίες μου, αλλά δημιουργούν **ιδιαιτέρως βάσιμες και ισχυρές ενδείξεις ότι έχω τεθεί υπό καθεστώς παρακολούθησης των επικοινωνιών μου**. Μάλιστα, ο φόβος μου σε σχέση με την παραβίαση του δικαιώματός μου στην τήρηση του απορρήτου των επικοινωνιών επιδρά αμέσως και ευθέως στη δυνατότητά μου να ασκώ ακωλύτως θεμελιώδη δικαιώματά μου, όχι μόνο σε σχέση με το απόρρητο καθαυτό, αλλά και ως προς την ελευθερία της σκέψης και της γνώμης, ως στοιχεία της προσωπικότητάς μου, αφού το να διατυπώνω τη γνώμη μου στις συνομιλίες μου με άλλους και να την διαπραγματεύομαι μαζί τους υπό όρους ιδιωτικότητας, αποτελεί προϋπόθεση του να μπορώ να τη διατυπώσω και δημοσίως. Περαιτέρω, η δημιουργία κωλυμάτων αυτού του είδους κατά την άσκηση των καθηκόντων μου ως Αντιεισαγγελέα Εφετών επηρεάζει την αποτελεσματικότητα της άσκησης του δημοσίου λειτουργήματός μου.

VI. Συνυποβάλλονται τα ακόλουθα, αποδεικτικά του εννόμου συμφέροντός μου για την υποβολή του παρόντος Αιτήματός μου, **έγγραφα**:

1. Αντίγραφο της Αστυνομικής Ταυτότητάς μου **(Βλέπε: σχετικό 1)**.
2. Αντίγραφα των Λογαριασμών κινητής και σταθερής τηλεφωνίας με τον πάροχο «COSMOTE» **(Βλέπε: σχετικά 2α, 2β)**.
3. Το **από 4-12-2022** δημοσίευμα του κυριακάτικου φύλλου της εφημερίδας «ΕΣΤΙΑ» **(Βλέπε: σχετικό 3)**.

4. Υπεύθυνη Δήλωσή μου ότι είμαι κάτοχος και αποκλειστικός χρήστης της τηλεφωνικής σύνδεσης με αριθμό **6944672383** και κάτοχος και χρήστης του αριθμού σταθερής τηλεφωνίας **2130350155** (Βλέπε: σχετικό 4).

VII. Επειδή το παρόν Αίτημα είναι αληθινό, βάσιμο και νόμιμο,
Επειδή έχω έννομο συμφέρον να λάβω γνώση της πιθανής παράνομης παρακολούθησής μου και της υποκλοπής των τηλεφωνικών συνδιαλέξεών μου,
Επειδή έχετε καθ' ύλην αρμοδιότητα,

ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ

Και με ρητή επιφύλαξη παντός δικαιώματός μου

ΑΙΤΟΥΜΑΙ

1. Κατά τον έλεγχο, που ήδη διεξάγετε στις δημόσιες υπηρεσίες ΕΥΠ, ΔΑΕΕΒ, και ΔΙΠΑΠ, αλλά και στις ιδιωτικές εταιρείες παροχής σταθερής και κινητής τηλεφωνίας, να συμπεριλάβετε και έρευνα σε σχέση με τους προαναφερόμενους αριθμούς κινητής και σταθερής τηλεφωνικής σύνδεσης, με πάροχο δυνάμει σύμβασης την εταιρεία Cosmote για να διερευνήσετε:

i) αν έχω υποστεί, είτε πριν, είτε μετά την ψήφιση του Ν. 4790/2021, άρση απορρήτου καθώς και τις συνθήκες υποκλοπής των τηλεφωνικών συνδιαλέξεων μου, που γίνονται είτε μέσω της σύνδεσης κινητής τηλεφωνίας μου **6944672383**, της οποίας είμαι αποκλειστικός χρήστης, είτε της σύνδεσης σταθερής τηλεφωνίας μου **2130350155**, της οποίας είμαι κάτοχος και χρήστης, από τρίτα άγνωστα σε εμένα πρόσωπα,

ii) αν τηρήθηκαν οι όροι και οι διαδικασίες, που προβλέπονται στο Ν.2225/1994, καθώς και η αρχή της αναλογικότητας κατά την επιβολή του μέτρου άρσης του απορρήτου των επικοινωνιών μου, ιδίως αν υπήρξε κι αν ήταν επαρκής η τεκμηρίωση του αιτήματος της υπηρεσίας, που ζήτησε την επίμαχη άρση,

2. Να λάβω γνώση για τα χρονικά διαστήματα, τα τοπικά όρια και την αιτία, που παρακολουθούντο ο αριθμός κινητής τηλεφωνίας μου **6944672383**, καθώς και ο αριθμός σταθερής τηλεφωνίας μου **2130350155**, που διατηρώ στον πάροχο υπηρεσιών τηλεφωνίας «COSMOTE», με επίσημη επισύνδεση από την ΕΥΠ καθώς και όσα σχετικά στοιχεία συλλέχθηκαν από την επιβολή της άρσης του απορρήτου των ως άνω τηλεφωνικών συνδέσεων μου, επειδή, αναντιρρότως δεν μπορεί να υπάρξει άρνηση χορήγησης των υπ' εμού αιτουμένων πληροφοριακών στοιχείων,

αφού, λόγω πρόδηλης αντισυνταγματικότητας της ισχύουσας διάταξης της § 9 του άρθρου 5 Ν. 2225/1994 μετά την τροποποίησή της με τις διατάξεις του άρθρου 87 Ν. 4790/2021, ουδέν κρατικό όργανο δεσμεύεται και πολύ περισσότερο η συνταγματικώς θεσπισθείσα Α.Δ.Α.Ε. από τις διατάξεις του άρθρου 87 του Ν. 4790/2021.

3. Να μου κοινοποιήσετε το αποτέλεσμα της ως άνω έρευνάς σας, για να μπορέσω να προσφύγω στα αρμόδια δικαστήρια για δικαστική προστασία των δικαιωμάτων μου και έννομων συμφερόντων μου.

4. Να μου χορηγηθεί επίσημως κεκυρωμένο φωτοαντίγραφο του παρόντος Αιτήματός μου με το σχετικό αριθμό πρωτοκόλλου της υπηρεσίας σας ή της πράξης εγχείρισης αυτής.

Με τη παρούσα, διορίζω πληρεξουσίους Δικηγόρους και αντικλήτους μου τους δικηγόρους Αθηνών:

(α) Ιωάννη Κ. Μαντζουράνη (ΑΜ/ΔΣΑ 7319) (τηλ.: 6932-205327),

(β) Ιωάννη Ν. Μαγγανιάρη (ΑΜ/ΔΣΑ 27314) (τηλ.: 6937-092622),

(γ) Κωνσταντίνο Ι. Μαντζουράνη (ΑΜ/ΔΣΑ 38301) (τηλ.: 6944-789794),

άπαντες μέλη της δικηγορικής εταιρείας με την επωνυμία «Ι.Κ.Μαντζουράνης – Ι.Ν.Μαγγανιάρης και Συνεργάτες: Δικηγορική Εταιρεία», που εδρεύει στην Αθήνα και στην οδό Μαυρομματαίων, αριθμός 29 (τηλ: 210-3841738, 210-3804415, e-mail: info@mantzouranislawfirm.gr).

Αθήνα, ...-1-2023

Η Αιτούσα

